

for de Smaa; saa at man standsede derved, idet man ellers kom over paa saadanne Ting, som kun havde Interesse for dem, som man kalder de Store, de bedre Stillede, de Bemidlede. At drage en saadan Grændse troer jeg vilde være meget vanskeligt. Men nu staaer Sagen jo derhos engang ganske anderledes. Vi have nemlig allerede en Livsforsikringsanstalt, som bestaaer med Statens Garanti, og Spørgsmaalet vilde altsaa være, om man ved Siden af denne skulde indrette en anden selvstændig Anstalt. Det vilde jeg paa ingen Maade kunne erkjende for heldigt, og det var ogsaa det, som gjorde sig gjældende hos Fleertallet i det af mig nævnte tidligere nedsatte Udvalg. Naar man siger, at der gives andre Former for en saadan Anstalts Virksomhed, som passe sig bedre for de mindre Bemidlede end den nu bestaaende Anstalt, saa svarer jeg dertil, at den hele nye sælles Anstalt altsaa maa optage flere forskjellige Former, hvoraf nogle passe bedst for de mere Bemidlede, andre for de mindre Bemidlede. Præmiebetalingen baade i større Tidsaffnit aarlig og i mindre Tidsaffnit maanedlig indeholder f. Ex. allerede en saadan Combination. Vilde man derimod endvidere sige, at man mulig, naar der var Tale om en Anstalt kun for de Ringe, vilde kunne forsvare at bringe visse Offer, saa kom man derved ind paa Noget, som jeg ikke paa nogen Maade vilde kunne gaae ind paa, og hvorpaa heller ikke det tidligere forelagte Lovforslag var beregnet; den ved samme paa-tænkte Anstalt var nemlig betegnet som en selvbærende. Jeg troer, at det maa være en uskrivelig Betingelse for en Anstalt, hvorved man vil tilbyde de mindre Begunstigede, selv om det endog skulde være dem alene, Afgang til at hjælpe sig selv, at den ikke frembyder det Allermindste, som har Udseende af en Fattighjælp, og at man ikke gjen-nem den gjør Noget, end ikke nok saa Lidt, der kan betragtes som det første Skridt til at overføre Fattighjælp paa Statskassen. Der er ikke i dette Forhold Grund for Staten til at bringe Offer for Nogen. Der er gjort Noget, som nok vilde kunne blive til et Offer, men som man med Forsigtighed maa værges sig imod bliver til et saadant, det nem-

lig, at Staten har paataget sig Garantien. Jeg anseer det saaledes for i alle Henseender rigtigt, at man paa ingen Maade yder alene visse Borgerklasser den Hjælp, som synes at være nødvendig for her i Landet at faae indrettet en paa det omtalte Diemed og paa vore smaa Forhold beregnet Anstalt. Kunde der være nogen Betænkelse ved Statens Garanti — skjøndt hele Lovforslaget jo gaar ud paa at fjerne denne Betænkelse — saa vilde den ialfald i fuldkommen ligesaa høi en Grad være tilstede med Hensyn til en Anstalt, som f. Ex. alene støttede de mindre Bemidlede. Af de af mig nu anførte Grunde har altsaa hele Udvalget med Andtagelse af et enkelt Medlem sluttet sig til den Tanke i Lovforslaget: at udvide den ældre hos os bestaaende Anstalt og ikke at oprette en anden Anstalt ved Siden af den blot for de ubemidlede Classer. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Dieblirket indskrænke mig.

David: Jeg skal ikke længe opholde mig ved de Forudbetragtninger, som den ærede Ordfører har anstillet. Jeg skal i saa Henseende foreløbig indskrænke mig til at bemærke, at, naar han har rettet en Feil, der er indløben i Betænkningen Sp. 1056, hvor der blandt de 3 Medlemmer, som have tiltraadt det subsidiaire Forslag til § 1, er nævnt et Medlem, som i Virkeligheden ikke har tiltraadt det, og i den Aaledning har sagt, at det ikke var hans Skyld, saa maa jeg ogsaa værges mig imod, at det skulde være min Skyld. Man kunde ellers troe, at jeg maaskee lagde særdeles stor Vægt paa at staae i Majoriteten; det gjør jeg ikke, og allermindst vilde jeg tilstræbe dette ved ikke at gaae frem paa den meest loyale og aabne Maade, som det er min Pligt. (Madvig: Min Gud, hvem har talt om det!) Jeg troer, at, naar man vilde berøre dette Punkt, maatte man sige det Hele, nemlig, at et andet Medlem af Udvalget — thi saaledes forholder det sig — paa den Bortreistes Begie har troet at kunne erklære, at han tiltraadte det. Det var en Feiltagelse af ham, men jeg troer, at der fra den ærede Ordfører — om jeg end ikke tør sige, at det havde været hans Pligt — vilde